

Neemias

Hart voor gevangenen

In deze nieuwsbrief

Deze nieuwsbrief bestaat uit de volgende rubrieken die we graag met u willen delen:

- Van de voorzitter
- De Ommekeer van Max Sabajo
- Te gast in de Boekenhoek
- Op bezoek bij Evert
- Jaarverslag 2024
- Kerstdiner 2024
- Afronding Stichting Neemias
- Contactgegevens

Van de voorzitter

Stichting Neemias bestaat nog! Maar zoals we een jaar geleden al aankondigden: het bestuur is wel voornemens, de stichting op te heffen. Nog steeds zijn er enkele lopende activiteiten, maar op bescheiden schaal. Ineke Baron, onze vaste vrijwilliger, is ook verbonden als pastoraal verzorger aan Stichting Phusis, en deze beide werkkringen – bij Neemias vrijwillig, bij Phusis bezoldigd – versterken elkaar. Al een aantal jaren verzorgt Ineke bijvoorbeeld in Stichting Phusis de kerstviering, en Neemias draagt een belangrijk deel van de kosten daarvan. Ook komt Ineke in haar pastorale werk allerlei mensen tegen die op de één of andere manier juist mooi passen binnen de doelgroep van Neemias. Er is ergens een grijs gebied tussen verwarde personen, mensen met een psychiatrische problematiek en mensen met een justitieel of penitentiair verleden. Ineke Baron heeft het in zich, deze mensen op te zoeken en van hart tot hart met hen te spreken. Maar, zoals vaker gezegd,

Ineke heeft nu de leeftijd om met actieve beroepsmatige werkzaamheden te stoppen. En de dag zal een keer aanbreken dat ze haar dienstverband met Stichting Phusis zal beëindigen. En dan stopt ze ook met haar vrijwilligerswerk voor Neemias. In deze Nieuwsbrief leest u nog een paar laatste verhalen over wat er in en rond onze stichting allemaal gebeurt en wat we met de ontvangen giften hebben gedaan. Alle gevers – individuele personen, en ook kerken en diaconieën –hartelijk dank! Na de opheffing van Neemias zal het bestuur in een laatste Nieuwsbrief verantwoording afleggen van de laatste activiteiten en de besteding en bestemming van de laatste gelden.

Tiemen Dijkema, voorzitter

De Ommekeer van Max Sabajo

Dit voorjaar ontvingen we van uitgeverij Triple boeken het boek 'De Ommekeer' van Max Sabajo. Ik las het met stijgende verwondering. Het boek beschrijft gebeurtenissen waar ik zelf ook bij aanwezig was. Via een mail heb ik contact met de schrijver gezocht. Dat resulteerde in een bijzondere en leuke correspondentie en contact.

Op het Phusis Kerstdiner van 2025 heeft Max over zijn leven verteld en getuigd van Gods liefde. Het verslag van dat kerstdiner bewaren we voor de volgende en tevens laatste nieuwsbrief, maar hieronder kunt u alvast kennis maken met Max en zijn verhaal.

Ineke Baron

In mijn boek *De Ommekomst* deel ik mijn persoonlijke reis van donker naar licht. Jaren geleden zat ik gevangen en voelde ik me gebroken, zonder liefde en veiligheid. Mijn leven bestond uit drugs, wapens en het nachtleven. Snelle geldbedragen gaven kortstondig macht, maar lieten een diepe leegte achter.

"Niemand is te ver weg voor Gods genade"

Op een cruciaal moment, na een ongeluk met een wapen in het rokershok, bevond ik me op een kruispunt in mijn leven. Alles werd donker en ik zag twee wegen voor me: één naar links, één naar rechts. In dat ogenblik besepte ik dat ik moest kiezen – doorgaan op een destructief pad of een weg inslaan naar verandering en herstel. Het was toen dat ik een aanraking van een onzichtbare liefde voelde. Die diepe schreeuw in mij werd gehoord en het markeerde het begin van mijn zoektocht naar Jezus Christus.

Door Zijn leiding onderging ik een transformatie: van een jongen die weinig liefde kende, naar een man die vrede, richting en hoop ervaart. Ik werd gedoopt en leerde dat echte kracht niet ligt in snel geld of macht, maar in geloof en doorzettingsvermogen. Elf jaar later kwam mijn boek *De Ommekomst* uit, als een getuigenis dat niemand te ver weg is voor Gods genade en dat zelfs de donkerste paden kunnen worden omgebogen naar licht en nieuwe kansen.

Ik ben erg blij en dankbaar en ik hoop dat ik met mijn verhaal veel mensen kan helpen.

Max Sabajo

Te gast in de Boekenhoek

De Boekenhoek biedt een uitgebreide selectie die zowel Godsdienst en Theologie als Kinderboeken | Jeugd | onder 10 jaar omvat.

Sinds corona handel ik in boeken in allerlei genres. Een uit de hand gelopen hobby. Veelal christelijke boeken via marktplaats. Op een dag werd ik gebeld door een voor mij onbekende dame die vroeg of ze eens tussen mijn bijbels mocht kijken. Zeker, dat mocht maar toen ze er was kwam ze me toch op de een of andere manier bekend voor. Tijdens een gesprek met een kopje thee noemde ze ineens de naam Ineke Baron. En toen herinnerde ik me ook waar en wanneer ik haar eerder had gezien. Natuurlijk, ze is een van de mensen met wie Ineke veel optrekt. We kregen een geanimeerd gesprek en blij met haar bijbels stapte ze weer vrolijk op haar fiets.

Mettha de Haan, bestuurslid

Op bezoek bij Evert

Ineke en ik zijn in de jaren 2024 en 2025 twee keer op bezoek geweest bij een bijna ex-gedetineerde. Laten we hem Evert noemen. Tussen beide bezoeken zat ongeveer een half jaar. Evert is nu een jaar of zestig. Meer dan twintig jaar geleden heeft hij een ernstig misdrijf gepleegd. Hij was daarvoor veroordeeld tot een jarenlange gevangenisstraf en tbs. Ergens tijdens die lange celstraf kwam Ineke met hem in contact, en het klikte tussen hen. Ineke won zijn vertrouwen en er kwamen gesprekken over geloof, over God, over schuld, vergelding en genade. Evert werd enkele keren overgeplaatst van de ene gevangenis naar de andere, zo gaat dat in de penitentiaire wereld. Maar de contacten tussen hem en Ineke hielden stand.

"Over wat er tientallen jaren geleden was voorgevallen hebben we het niet gehad. We wisten dat we het van elkaar wisten, maar we lieten het rusten."

Na vele jaren van detentie en behandeling veranderde Everts situatie. Hij kreeg meer vrijheden, meer momenten van verlof. Ook werd hij overgeplaatst naar een niet-gesloten inrichting in de omgeving van Zutphen. Daar hebben wij hem opgezocht. Ik kende van deze Evert alleen zijn verhaal, niet zijn gezicht of zijn stem. Maar het werd een fijne kennismaking. Hij vertelde over zijn leven op deze nieuwe plek, zijn dagelijkse bezigheden, zijn muziekvoorkeur, zijn lectuur. Over wat er tientallen jaren geleden was voorgevallen hebben we het niet gehad. We wisten dat we het van elkaar wisten, maar we lieten het rusten. De schuld was erkend, de straf gedragen, er was verbetering en herstel gekomen – terwijl het litteken blijvend is. Het einde van Everts detentie was in zicht, vertelde hij. Nu ontvangt hij in het kader van reclassering nog maatschappelijke en psychologische hulp. Tegelijk is het de vraag of hij na zoveel jaren van detentie nog zal kunnen aarden in de moderne maatschappij. Hij heeft nauwelijks meer een kennissenkring om zich heen, een sociaal netwerk.

Ik merkte dat hij dit bezoek erg prijs stelt. Kom nog eens terug, zei hij tegen me.

Door dit contact heb ik aan den lijve ondervonden wat *Hart voor gevangenen* – de missie van Stichting Neemias – betekent: zoek iemand eens op als zich de gelegenheid voordoet, praat met iemand, gewoon, zonder diep en nieuwsgierig te graven, neem de mens-in-zijn-onvrijheid serieus. Ik moet vaak denken aan de titel van een boek van Jan Eerbeek, ooit hoofdpredikant van het justitiepastoraat, *Een misdadiger is meer dan zijn delict* (Ark Media 2009). Hij (of zij) is een mens, een persoon, met ogen, met een hart, met beschadiging, maar ook met kansen.

Tiemen Dijkema, voorzitter

Jaarverslag 2024

"Ineke kon bezig zijn met wat ze zo graag doet: beschadigde mensen weer op weg helpen in het leven"

Voor ons als bestuur was 2024 een rustig jaar. We hebben slechts 1x vergaderd.

Ineke kon -ondanks dat ze de AOW gerechtigde leeftijd heeft bereikt- toch nog bezig zijn met dat wat ze zo graag doet: beschadigde mensen weer op weg helpen in het leven. Dit deed ze door een bezoekje, een wandeling, door mensen te trakteren op een lunchgesprek of etentje of via facebook, whatsapp of telefonisch. Maar ook door weer een kerstviering te

organiseren voor de doelgroep. Met medewerking van Wilfred Kols en Basil Meneka. Het is bijzonder om te ervaren hoe dankbaar de gasten zijn. En betrokken. En geraakt.

Het zijn geweldige verhalen die wij als bestuur van Ineke konden horen.

Toch hebben we, samen met Ineke, besloten om de stichting over twee jaar op te heffen. Biddend en vertrouwend dat er inmiddels ook anderen zijn die dit werk oppakken. God is zegenend nabij.

Jolien Moes, bestuurssecretaris

Kerstdiner 2024

Het Kerstdiner 2024 en het wonder dat eraan vooraf ging...

Voorafgaande aan het kerstdiner 2024 schreven we voor alle bewoners een kerstkaart. De kaarten waren gemaakt door de creaclub van de Protestantse Gemeente Oosterwolde Friesland.

Terwijl mijn collega's in Het Huis van Drenthe bezig waren met alle voorbereidingen voor het kerstdiner hield ik me bezig met de kerstkaarten met een persoonlijke uitnodiging en de bezorging van de kerstkaarten. En juist die bezorging bracht een bijzondere gebeurtenis met zich mee.

Tjeerd en ik gingen halverwege december (2024) samen op pad met een tas vol kerstkaarten. We besloten een toeristische route te rijden. Terwijl we langzaam door het dorpje Peest reden stond daar in the middle of nowhere een jongeman bij de bushalte. Toen hij ons zag aankomen stak hij wat aarzelend zijn duim omhoog. We stopten en hij vertelde

dat hij om één uur op zijn werk moest zijn maar dat hij blijkbaar een verkeerde bus had genomen en het niet ging redden. “Stap maar snel in”, zeiden we. Onderweg vertelde hij dat hij altijd op de fiets van Assen naar zijn werk ging maar deze keer dus met de bus. Hij vertelde waar hij oorspronkelijk vandaan kwam. Er ging bij mij een lichtje branden. Physis werkt ook mee aan een landelijk project voor alleenstaande jongere asielzoekers. En ik dacht... “het zal toch niet...”

"God, breng die mensen op ons pad die we ook echt kunnen helpen."

Maar toen hij het adres noemde wist ik het zeker. En ik zei: “Ik heb een kaart voor jou en ik viste de kaart met zijn naam erop uit mijn tas. Hij nam de kaart aan en toen hij zijn naam en adres zag begon hij verbaasd te grinniken. Het was een erg leuke ontmoeting en het mooiste was dat hij ook nog precies op tijd op zijn werk was.

Ik moest denken aan het gebed waar we vaak de dag mee beginnen: “God, breng die mensen op ons pad die we ook echt kunnen helpen.” En hoe dat gebed al zo vaak verhoord is.

Sinds ik niet meer in het toeval geloof gebeuren er wonderen.

Het kerstdiner was heel geslaagd met grote dank aan mijn collega's en de vrijwilligers. Het restaurant was prachtig versierd. Er hing een fantastische en rustige sfeer en alles wat werd opgediend zag er heel geweldig uit en was verrukkelijk lekker. Het was weer een supergezellig samenzijn.

Ineke Baron

Afronding Stichting Neemias

In de laatste bestuursvergadering is besloten Stichting Neemias per 30 juni op te heffen. De Stichting is dan precies 12 jaar werkzaam geweest. Tot en met juni hopen wij de nog lopende projecten op een goede manier af te ronden.

We verwachten overigens niet dat de contacten die er door de jaren heen zijn ontstaan nu ineens gaan verdwijnen. Want Tjeerd en Ineke zijn en blijven gastvrije mensen.

De volgende nieuwsbrief zal na juni 2026 verschijnen. In die nieuwsbrief willen we graag samen afscheid nemen van de mooie tijd met Neemias.

Bestuur

Contactgegevens

www.neemias.nl

Secretariaat

Jolien Moes
Boerakkerweg 33
9361 TK Boerakker
secretaris@neemias.nl

Penningmeester

Marten Rozema
penningmeester@neemias.nl
Rekeningnummer IBAN NL32 RABO 0190 4371 54

Gevangenenpastor

Ineke Baron
info@neemias.nl
06-57347855

Kamer van Koophandel

Nummer 6098764